

det ærede Medlems Udtalelser af den mest sublime Viden. Det ærede Medlem forsikrede, at det var nødvendigt, at man fik nedskaaret Landbrugets Prioriteter, om det skulde gaa vel i den kommende Tid. Det ærede Medlem udviklede en højst besynderlig Teori om de forfærdelige Tab, der var lidt ved, at Bankerne havde nedskaaret Aktiekapitalen i mange Aktieselskaber, og det ærede Medlem sang en Sørgesang over de mange smaa Kapitalister, som nu sad sørgende i deres Hjem og begræd de Tab, de havde lidt. Der kom virkelig den dybeste Følelse i det ærede Medlems Stemme, og hans Ord var Udtryk for sand Rørelse. Det plejer dog ellers ikke just at være denne Kreds af Medborgere, som lovsynges fra socialdemokratisk Side, eller hvis Interesser man føler sig saa ubetinget kaldet til at varetage. Men det skulde altsaa ske her fra denne Talerstol i Gaar. Og maaske var Grunden den, at det i denne Forbindelse var saa inderlig overflødigt, ja, jeg kan sige saa inderligt uden Mening; thi hvis det ærede Medlem tror, at det er ved en Nedskæring af Aktiekapitalen i disse eller hine Aktieselskaber, Aktionærerne lider deres Tab, saa røber det en Overfladiskhed hos det ærede Medlem, som jeg for hans private Virksomheds Skyld haaber ikke præger ham dèr. Det ærede Medlem maa dog formentlig vide, at Konstateringen af et Tab aldeles ikke behøver at falde sammen med det Tidspunkt, da Tabet lides, og det ærede Medlem kan føle sig overbevist om, at i de Aktieselskaber, som har maattet nedskrive deres Aktiekapital, enten det er sket gennem Bankdiktat eller fremtvunget af andre Omstændigheder, var Tabene forlængst lidt. Men da de blev lidt — altsaa i Krigsaarene og Aarene nærmest derefter —, hørte vi ikke noget til Rørelsen over Kapitalisterne. Hvis det ærede Medlem den Gang lejlighedsvis havde Ærinde i det andet høje Ting og hørte sin højtærede Partiformand behandle de stakkels Kapitalister som uværdige Personer, som Spillefugle, som al Landsens Ulykker kom fra, vilde det ærede Medlem være paa det rene med, at det var ikke de Moll-Toner, det ærede Medlem spillede, som den Gang beherskede Koncerten dèr, hvor det ærede Medlems Partiformand var Forspiller. Hvad det ærede Medlem mener med, at man skal skride til en Nedskrivning af Landbrugets Prioriteter for at komme Landbruget til Hjælp, forstaar jeg aldeles ikke. Thi det ærede Medlem maa jo dog vide, at dansk Realkredit er Grundlaget for dansk Produktion og har været det gennem Menneskealdre; og det Grundlag

gaar det ikke an at rokke ved. Nej, den Opgave, der skal løses, bl. a. ogsaa af Hensyn til det danske Landbrug, det er den Opgave, som vi staar midt i Løsningen af; det er dette at bidrage til, at de offentlige Byrder kan formindskes, det er det at medvirke til, at vi kan faa en almindelig Pristalsenkning her i Landet, saa sikkert som det er, at Ulykken kommer fra, at naar Landbrugeren tager 130 hjem fra det fremmede Marked for sine Produkter, maa han i Gennemsnit betale Hundrede og nogle og Firs for det, han skal købe; og han maa betale saa meget mere, jo større Arbejdsindsatsen er i Varen; og han maa betale hele 250, naar han skal til at optælle sine Skatter og sine Afgifter. Her fra skriver Landbrugets Ulykke sig. Det er i Virkeligheden en daarlig Gerning, naar man forstaar, hvad det ærede Medlem synes at have en Forstaaelse af, at her rører vi ved Hovedpunktet i den økonomiske Misère for Tiden, saa ved de Midler, det ærede Medlem bringer i Anvendelse, at modsætte sig Bestræbelserne for, at vi kan faa disse Ting bragt i Lave.

Ja, jeg skal ikke længere beskæftige mig med det ærede Medlem. Jeg skal endnu kun tilføje, at naar han til sidst fra denne Plads dristede sig ud i Provokationer — for det var jo det, det ærede Medlem gjorde, naar han paa sin Vælgerhærs, sin Arbejderhærs Vegne gav Tilsagn om en Fremtidskamp mellem Samfundslagene i vort Land, præget af Had og Hensynsløshed —, saa siger jeg, at det er ikke klædeligt at gøre dette fra en Talerstol i en lovgivende Forsamling, og det er efter min Mening lidet pynteligt for den Plads, paa hvilken det ærede Medlem stod, da han tillod sig denne Provokation.

Hauch: Blandt de mange mærkelige Udtalelser, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds fremsatte i Gaar, var der en enkelt, som giver mig Anledning til at stille et Spørgsmaal til det ærede Medlem. Jeg skal ellers ikke komme ind paa de mange mærkværdige Enkeltheder, som det ærede Medlem beskæftigede sig med, lige fra Oprøret i Kina til vore hjemlige Forhold; efter at have hørt den højtærede Indenrigsministers Tale har jeg i øvrigt ogsaa det Indtryk, at det ærede Medlem foreløbig har Arbejde nok med at komme igennem det Stof, her er forelagt til Behandling.

Det ærede Medlem udtalte i Gaar, at naar Landbrugskrisen ikke mere er permanent, hvad den vil vedblive at være, saa længe Landbruget er overkapitaliseret og overprioriteret, vil vi paa ny komme tilbage